

anthropos

Blacklightborrel

Verslag van de carrièredag

Achter de schermen: LustrumCie

Alles over de stage van Annelinde

Introductieweekend

3 Dimensies

Lustrum MEN15

Vrijdag
30 OKTOBER
Openingsgala

Dinsdag
3 NOVEMBER
Filmavond

Donderdag
5 NOVEMBER
Battle of
diMensies

Dinsdag
10 NOVEMBER
Lustrumborrel

Woensdag
11 NOVEMBER
BOUNZ

Maandag
16 NOVEMBER
SURPRISE

Woensdag
18 NOVEMBER
The hangover:
tentamenstress

Donderdag
19 NOVEMBER
Sanquin

Zaterdag
21 NOVEMBER
Familiëdag

Woensdag
25 NOVEMBER
Body Worlds

Donderdag
26 NOVEMBER
Eindfeest

Vrijdag
27 NOVEMBER
Brakke Brunch

lustrum.mens-vu.nl

COLOFON

Anthropos

Jaargang 13
Nummer 1
oktober 2015

Anthropos is het verenigings-
blad van Mens, de Medisch
Natuurwetenschappelijke
Studievereniging.

Oplage

100 exemplaren
1^e druk

Drukker

BladNL

Contact

redactie@mens-vu.nl

RedacCie:

Rouquaya Ayadi
Charlotte van den Brink
Diede van den Broek
Bregje Crum
Joris van Essen
Carmen van Hooijdonk
Charley Ranzijn
Roosje Ruis

EindredacCie:

Roosje Ruis
Nienke Sijtsma

*De Anthropos is in volle glorie
te bewonderen op de website
van Mens, www.mens-vu.nl.
Hier is niet alleen de omslag
in kleur te zien, maar ook de
volledige binnekant!*

'Blacklightborrel' blz. 06

'Carrièredag' blz. 07

'Achter de schermen: LustrumCie' blz. 13

'De stage van Annelinde' blz. 14

'Introductieweekend' blz. 18

Woord van de RedacCie	4
Woord van het Bestuur	5
Blacklightborrel	6
Carrièredag	7
Wateroverlast	8
Column	9
Mens Allround	10
Recensie: Nasi	10
Sudoku	11
Bestuursweekend	12
Achter de schermen: LustrumCie	13
De stage van Annelinde	14
Mensation: 80's Fitness	16
Verhalen uit de Menskamer	17
Introductieweekend	18
Fotomuur	19

Woord van de RedacCie

Tekst door: Bregje Crum

Lieve lezers,

De eerste Anthrophos ligt weer voor je neus. Nu de warme zomermaanden voorbij zijn en alle bladeren van de bomen beginnen te vallen, heeft iemand dat kleine beetje extra nodig. Voor de een is het een kopje thee met een stukje chocola, voor de ander wollen sokken bij het haardvuur, maar voor jou is het de prachtige Anthrophos die nu voor je ligt. Omdat dit gevoel niet alleen door jou herkend wordt maar ook door ons zelf, zwoegen we maand na maand opnieuw om dit resultaat te behalen. Nu jij de Anthrophos in je handen hebt, is de scherpe pen al weer opgepakt en wordt er al weer hard gewerkt aan de volgende Anthrophos! Wil jij ook je naam vereeuwigen in dit pracht blad? Schroom dan niet om een stuk in te sturen over een lustrumactiviteit!

Omdat wij jullie zo goed kennen en weten dat de meeste van jullie met je voetjes omhoog en een fel gekleurde cocktail in je hand ergens op een warm strand met de voeten omhoog hebben gezeten, willen wij jullie niet onthouden van alles wat er tijdens de vakantie op de VU gebeurd is. Ook willen we alles doen om je in contact te leggen met onze leden in het buitenland én kunnen jullie in deze Anthrophos kennismaken met de commissie die het Lustrum van komende maand zal organiseren: de Lustrumcommissie.

Dus nu je genoten hebt van dit stukje kan je maar beter de bladzijdes om blijven slaan en genieten van al het moois dat we voor jou in petto hebben.

Veel lees plezier!

De redactie

Woord van het Bestuur

Tekst door: Leandra Mulder

Waarde leden van onze prachtige studievereniging,

Wat zijn we het jaar weer heerlijk van start gegaan! De VU introductie dagen waren een succesvolle start voor onze nieuwe, super gezellige en super leuke, eerstejaars, en de Blacklight borrel was een spetterende opening van het jaar voor alle andere leden. Daarnaast was de eerste Menslunch, de commissielunch met paninni's, een groot succes en terwijl ik dit aan het schrijven ben, ben ik nog aan het bijkomen van een heerlijk Introductieweekend. Wat hebben wij het getroffen met het weer zeg! Levend stratego in het bos, het moordspel, maar ook de raadsels van Wieger zullen zeker bij blijven. Bij het kampvuur heeft iedereen genoten van de verwarring bij Dylan en mij bij het Jacob dubbel raadsel en hoe je in godsnaam in het midden van een driehoek kan zitten van drie bierflesjes. We zijn er inmiddels achter en wat is het dan leuk om iemand anders in de maling te nemen. Ronduit genieten. Het moordspel zorgde ook voor de nodige onrust tijdens het weekend. En het mag gezegd worden, de laatst overlevende waren alle drie eerstejaars dames, Diana, Dunja en Rianne. Waar ging het mis ouderejaars? Wij hebben die ervaring toch, hoe kon dit gebeuren? We lieten ons gewoon vermoorden door deze snotneuzen die net komen kijken. Maar goed, uiteindelijk kan maar één persoon overleven, en de winnaar dit jaar was Rianne! Met een geweldige wisseltrofee, de supersoker! Nogmaals gefeliciteerd!

Naast al deze bedrijvigheid zijn we met het bestuur ook druk bezig met de 'p in 1' uitreiking voor onze toppers die alle punten van het eerstejaar in 1 jaar hebben gehaald. Zij worden op 9 oktober in het zonnetje gezet en het belooft een gezellige bedoening te worden.

And last but not least, de periode waar wij al een jaar naar uit kijken: HET LUSTRUM! Het is aftellen, de laatste loodjes aan de organisatie zijn gelegd, vanaf nu wordt het alleen nog maar feest, feest, feest. De kaartverkoop is begonnen, er wordt druk gezocht naar geschikte kledij voor tijdens het gala en voor de overige activiteiten is daar natuurlijk het Lustrumshirt. Zorg ervoor dat je nog kaartjes kan bemachtigen, dit wil je niet missen en het volgende Lustrum in pas over 5jaar! Dit ga je waarschijnlijk niet meer meemaken, so don't waste this chance! Het programma is een scala aan activiteiten, feest, spellen, brakke lunches, een workshop, echt voor ieder wat wils.

Het thema is 3Dimensies. Dit is voor de redenen omdat we ons derde lustrum vieren en Mens in het woord verwerkt is. Met 3Dimensies kun je alle kanten op. Het gala gaat over de kop en bijvoorbeeld de filmavond staat ook in het thema. Mensies vinden wij van het bestuur eigenlijk wel een leuke om erin te houden, dus wie weet gaan we jullie daar voortaan mee aanspreken.

Er zit echter ook een droevige kant aan het lustrum, voor mij dan. Het is de laatste grote activiteit die zal plaatsvinden in mijn bestuursjaar. Het jaar is dan alweer bijna voorbij, in januari zal een nieuw bestuur zijn positie innemen. Ik kan nu al zeggen dat zij een super leuke tijd te gemoet gaan als bestuur. Je reist het land door naar zusjesverenigingen, feestjes, en je krijgt er een nieuwe vriendengroep bij: je bestuur.

Voor ieder die nog niet gesolliciteerd heeft, pak nog snel je kans!

Namens ons alle een super leuk lustrum toegewenst, hopelijk zien we je bij een heleboel activiteiten :)

Blacklight b o r r e l

Tekst door: Charlotte van den Brink

Begin van het jaar: eerstejaars die hun weg door de VU moeten vinden, alles weer heel nieuw. Om deze studenten in de dop zich welkom te laten voelen bij Mens is de blacklightborrel de ultieme start van het jaar.

Natuurlijk moet voor de eerste borrel van het jaar niet alles gesmeerd lopen. Voor het koken was de keuken niet beschikbaar waardoor de KookCie bij een andere studievereniging op vier elektrische kookplaatjes nasi voor vijftientwintig man - waarvan vijf vegetarisch waren- moest koken. Er was ondanks deze beperking meer dan genoeg gemaakt. Er konden meer mensen mee eten en een groot aantal nam een tweede portie en er was nog steeds over. De lichten voor de borrel waren nog niet opgehangen toen de KookCie het eten kwam brengen waardoor tijdens het opscheppen en de maaltijd het licht aan en uit knipperde.

Toen alles hing en iedereen gegeten had gingen de lichten aan en begon het feest. Jammer genoeg waren de ramen niet afgeplakt waardoor, door

het licht van buiten, de blacklight lichten eerst minder effect hadden. Maar desondanks was het een heel geslaagde borrel. De sfeer was goed en werd gezelliger naarmate de avond vorderde. De eerstejaars moesten even los komen en uit hun schulp kruipen, maar stonden na een tijd ook gezellig met oudere jaars te praten en te dansen. Diede en Bart hadden blacklightverf gekocht en hadden elkaar goed onder gesmeerd waardoor ze goed oplichtten onder de lampen. Diede had het groene potje mee naar binnen genomen en mensen er mee "gesimbaat". Op een gegeven moment heb ik het potje bemachtigd en heb ik met een eerstejaars Wieger onder gesmeerd en ook een eerstejaars een groene baard gegeven. Een bezemsteel werd gepakt en er werd de limbo gedanst.

Alles bij elkaar genomen was het een geslaagde borrel; op naar de volgende borrel met meer mensen en meer gezelligheid.

© 2015 Margo van Gent

Carrièredag

Tekst door: Roosje Ruis

In een volle ruimte op de zesde verdieping van het WN-gebouw, gevuld met alle eerstejaars MNW-ers en een stuk of wat ouderejaars, werden we welkom geheten door Koen. De voorzitter van de commissie Extern vertelde ons wat we deze dag konden beleven: drie rondes met interessante sprekers, een informatiemarkt en in de middag workshops. Natuurlijk konden we niet overal tegelijk zijn, en was het een overdonderende hoeveelheid informatie om te verwerken. Daarom geeft de Anthropolos een samenvatting van de belangrijkste boodschappen die op deze dag ter sprake zijn gekomen. Wellicht van toepassing op jouw carrière? Met dank aan verschillende Mensleden, die de kern uit de verhalen van de aanwezige inspiratiebronnen hebben gehaald. Voor de duidelijkheid zijn de namen van de sprekers aan wie de boodschappen zijn ontleend toegevoegd, mocht je deze willen bereiken voor een stage.

- Wees niet bang om nieuwe dingen te proberen, je kan alles, maar alleen als je het wilt. Leuk werk is een keuze. Daarnaast zijn er geregeld verschillende stage- en PhD plaatsen bij Philips beschikbaar. (Aaldert Elevelt - Philips Healthcare)
- Ga vooral iets doen wat je leuk lijkt. Misschien audioloog? Een afwisselend beroep met zowel patiëntspreekuren, onderzoek en onderwijs - een combinatie van medische kennis en natuurkunde. (Theo Goverts - VUmc)
- Met bioinformatica kan er verrassen veelzijdig onderzoek gedaan worden, bijvoorbeeld oncologisch onderzoek bij kinderen met neuroblastoom. Je kan altijd in de bioinformatica werken, als je maar interesse hebt in informatica en kennis van biologie of andersom. (Jan Koster - AMC)
- Misschien is Forensic Science een lastig gebied om werk in te vinden, maar toch erg interessant: in de master krijg je practica over bijvoorbeeld bloedsporen en doe je leuk onderzoek. (Denise Slenter - master Forensic Science)
- Nederland zit in de top 3 van onderzoeksgeneratie, maar rond de 80ste plaats in het daadwerkelijk op de markt brengen van nieuwe producten. We moeten dus werken aan innovatie. Entrepreneurs zijn nodig in de academische wereld. (Eric Claassen - o.a. VU)
- Marketing bevat meer research dan je denkt! (Claus Schaffrath - Philips Healthcare)
- Wiskunde kan een leuke en goede manier zijn om naar biomedische vraagstukken te kijken. (Mathisca de Gunst - VU biomedische wiskunde)
- AMOLF biedt interessante stages in kwantitatief onderzoek met C. Elegans als modelsysteem. Denk aan single mRNA expressie niveaus of de timing van celdelingsprocessen observeren met fluorescentie. (Jeroen van Zon - AMOLF)
- Naast de master MNS zijn er verschillende masters die aansluiten bij de bachelor MNW: Bioinformatics and Systems Biology, Oncology, Cardiovascular research, Forensic Science, MPA, Science Business and Innovation, drug discovery and safety, computational science en nog meer! Let wel op toelatingseisen.
- Wanneer je nog een bijbaan zoekt is Wismon een "super awesome" onderwijsinstituut speciaal gericht op bèta vakken.
- Er zijn na je studie altijd genoeg mogelijkheden. Mocht je bijvoorbeeld iets heel anders willen doen dan kan je bijvoorbeeld bij IVIK terecht: zoek je een nieuwe kans, en wil je écht programmeren? Bij IVIK kan je het leren.

W a t e r o v e r l a s t

Tekst door: Rouquaya Ayadi

Voor iedereen die het einde van de vakantie betreurt en vreselijk veel zin heeft in een frisse nazomerse duik, heeft de VU nieuwe faciliteiten. Geknapte waterleidingen. En om de luxe aan niemand te laten ontsnappen, wordt het water eerlijk verdeeld over verschillende locaties. De medische faculteit (MF) is het meest frequent aan de beurt, waar de pret afgewisseld wordt met waterglijbanen in het trappenhuis en meertjes tussen de liften en de uitgang. Maar aangezien niet iedereen in de MF kan blijven wachten tot het water boven de enkels reikt, stond dit jaar de Van der Boechorststraat naast het VUmc helemaal onder water. En zo kon toch iedereen meegenieten: alle artsen, verpleegkundigen, patienten en ieder ander die zich in het ziekenhuis bevond, maar ook de bewoners van het Transitorium en de energiecentrale van de VU en iedereen die het waagde langs die weg zijn eindbestemming te bereiken. Alleen jammer voor degenen die aan de andere kant van de campus in het WN-gebouw zitten zou je denken. Maar ook daar is aan gedacht.

Het was een mooie maandagmiddag. Een beetje grijs en bewolkt, maar dat kon de pret niet bederven. De introductiedagen werden druk bezocht en ik bereidde me voor op een week vol prachtige metingen. Ik doe nu namelijk mijn masterstage in de richting Fysica van Leven en mijn meetopstelling staat in de kelder, op een paar meter afstand van de Menskamer. Mijn microscoop stond klaar voor gebruik, de lasers stonden aan en ik begon rustig mijn labjournaal in te vullen. Ik hoorde getik. Heel zacht vanachter mijn computerscherm. Of toch vanuit mijn opstelling. Voor de zekerheid checkte ik of alles wel in orde was. Het leek allemaal prima te zijn. Het getik werd steeds harder. Het kwam van de waterleiding boven mij. Maar voordat ik me ongerust begon te maken werd me verteld dat het gewoon heel hard regende. Dat kon je blijkbaar in de goed afgesloten labruimte in de kelker horen. Hoort ook bij de VU, dacht ik.

Opeens waren er harde stemmen op de gang. Er werd hard op de deur geklopt. Ik wilde open doen, maar zag het water onder de deur het lab

binnenstromen. In lichte paniek, of misschien toch niet zo licht, probeerde ik me te concentreren op wat ik moest doen. Mijn opstelling stond achterin het lab. Het duurde nog zeker een paar minuten voordat het water daar was. De opstelling vlak bij de deur stond uit. Of toch niet? Voor de zekerheid toch even nakijken en proberen hulp te halen. En al die nieuwsgierige huidige en toekomstige studenten moesten echt weg. Alles werd snel uitgezet, computers werden op tafel getild (uit sommigen vloeide het water al rijkelijk), contactdozen, verlengsnoeren en andere kabels werden ook op veilige hoogte geplaatst. Ik zei het al, lichte paniek. Maar ik stond buiten het lab. Ik kon toch weinig meer doen. Daar stond ik dan, met soppende schoenen temidden van een waterspektakel. Aan het einde van de gang was de waterval. Daar was de geknapte leiding. Iemand probeerde met zijn blote handen het vloeien te remmen. Hij werd geholpen door een ander. Ik denk dat ze het gewoon heel fijn vonden. Zo lekker onder het hard stromende water staan. Het water kwam steeds hoger te staan. Steeds meer mensen probeerden hun opstellingen te redden. En hun lasers. Later bleek dat het om zo'n 20.000 liter water ging!

De rest van de week kon niemand wat meten. We checkten af en toe of alles wel goed opdroogde en maakten flauwe watergrappen. Langzaamaan durfde men vanalles weer aan te zetten. Het werkte! Nou ja, in mijn groep werkt alles weer (dankzij de mensen die zo snel konden ingrijpen), maar ik weet eigenlijk niet hoe het zit met de spullen van de douchende heren. En alles wat nog dichterbij de waterval stond. Het was stiekem wel een beetje grappig, gek, nieuw en verrassend, maar beste VU, eigenlijk niet voor herhaling vatbaar.

C o l u m n

Tekst door: Charley Ranzijn

Ken je van de kettingreacties die verdacht veel lijken op een neerwaartse spiraal. Dat alles wat je ervaart als belangrijk en betekenisvol in je leven instort en je met je handen in je haar moet toe kijken hoe alles uit je vingers glipt. Vorige week was dat mijn werkelijkheid en op woensdag (23 september) stond ik te kijken naar de brokstukken van mijn bestaan. Mijn laptop vond dat het nodig was om zich, autodidact, om te scholen tot autonoom muziek instrument en alleen nog maar piep te zeggen, mijn scharrel was overtuigd dat we de volgende stap verkeerd gezet hadden en deed een poging om iets uit te maken daarnaast verloor ik zelfs mijn aller trouwste vriend, mijn Zippo (aansteker). Het geruststellende gewicht waarmee hij mijn broekzak bewoonde verdween. Even was ik enkel een brokje verdriet dat een goede poging deed te verdrinken in zijn eigen tranendal. Heerlijk!

Maar pieken bestaan niet zonder dalen en lager dan dit kon ik niet zinken, toch? Vol goede moed trachten ik om bij het opstaan geen onderscheid in benen te maken maar mij gewoon door de dag te slaan. Dimitri Verhulst schreef ooit: "god schiep de dag, en wij sleepten ons erdoorheen." Zo ook ik. Met hangen er wurgen zat ik in collegebanken, deed ik optredens en schreef ik gedichten over zelfmoord. Joost mag weten waarom. Elke dag deed ik alsof er progressie was, als een staatssecretaris loog ik mijzelf voor en met een beetje wegcijferen van de werkelijkheid was dat best aannemelijk.

Nu is het vrijdag 2 oktober en heb ik besloten om mijn kapitalistische kut minor over geld en ondernemerschap te laten vallen en de tijd voor de duisternis te nemen. Het 6 weken mee doen met deze minor Technology entrepreneurship was een surrealistische ervaring. In dat klaslokaal en in die steekproef kun je argumenten vinden die de technische innovatie branche als brandpunt van het kapitalisme en teloorgang van enigszins autonome wetenschap bestempelen maar het is ook een groep jonge ambitieuze studenten die vernieuwing nastreven en het gat tussen de buitenwereld aanzienlijk verkleind. Welke definitie je ook hanteert ik zit daar verkeerd. Laat mij maar lekker buiten de samenleving observeren, wat kunstfeesten en techno raves organiseren en contempleren. Als ik de gulden middenweg oversteek word ik geschept door iets wat verdacht veel lijkt op een tegenligger. We zeggen allebei dat het ons spijt maar waarschijnlijk is dat een compromie

*Tekst door:
Diede van den Broek*

Woord van de redactie

Lijkt jou het ook leuk om een stukje te schrijven in de antropos? Stuur dan je stukje naar redactie@mens-vu.nl!

Recensie: Nasi

Wat was het heerlijk smullen! De rijst was goed gekookt en de kookcie stond er enthousiast bij. Terwijl de keuken niet beschikbaar was en de kookcie moest roeien met de riemen die ze hadden, speelde ze het toch klaar om een heerlijk maal neer te zetten. De nieuwe eerstejaars en de oude garde genoten allen van het eten. Zoals altijd waren de vegetariërs niet vergeten, er was namelijk helemaal geen vlees nodig!

Vanwege deze goede prestatie ligt de lat nu erg hoog voor de volgende keer dat onze koks hun schorten weer aan doen. Maar ik geloof dat ze het aankunnen! In ieder geval hebben wij dit nieuwe collegejaar alweer kunnen genieten van een heerlijk degelijk studenten-maal, en we kijken uit naar het volgende maal wat ze ons zullen voorschotelen

ALLROUND

Sudoku

	1	2						
		3	4				9	
			5	6				7
		5		7				8
	4						6	
3				1		7		
7				3	2			
	5				8	4		
						2	1	

Bestuurs weekend

Tekst door: Diede van den Broek

Vlak voordat de collegebanken weer gevuld moesten zijn dachten wij als bestuur dat wij toch nog even samen moesten genieten van de vakantie. Daarom gingen wij op een fantastisch weekend vlakbij Utrecht! Met zijn allen in één zeer volle auto gepropt gingen we op pad. Kiki reed en binnen de kortste keren waren we gestopt in Amstelveen omdat iemand (ik noem geen namen) de deur niet op slot had gedaan en er zouden geen huisgenoten thuis komen het weekend. Na deze eerste vertraging gingen we echt op pad en de gezelligheid was constant op een uitzonderlijk hoog niveau.

Na enige tijd rijden met de nodige moeilijkheden met de tomtom waren we toch bij een fantastisch huisje aangekomen. Er werden bedden geclaimd terwijl er nog uitgepakt werd en al snel werd ik ingedeeld. Het was al bijna tijd voor het diner en dus ging een deel van ons op pad om wat eten te veroveren van de lokale bevolking, ik was deel van deze missie. We vonden al snel een geschikte locatie voor onze benodigdheden. Bij deze toko kreeg je ook (bijna) gratis dvd's die wij dus niet af konden slaan. Ook sloegen we goed in voor het weekend. Aangekomen hebben we snel een beetje pasta gemaakt waar ,surprise, goed van gegeten is.

Na het eten gingen we uitbuiken voor de tv met wat singstar en zo gingen we met onze stemmen schel over het park klinkend de nacht in. Helaas voor onze burens hakte de slaap er al snel in. Dus op tijd het bed in zodat we de volgende dag weer vroeg uit de veren konden!

De volgende dag was het weer prachtig en de zon scheen heerlijk. Met zijn allen rond de tafel ontbeten. Toen was het tijd voor wat bestuurstaken. Ik zal jullie niet vervelen met de details daarvan, want daarna gingen we de stroom van een stad terugbrengen. We gingen lopend naar een nabij gelegen speelhal. Bowlen, trampolines en meer, wij gingen een soort hindernisbaan (met veel extra's) doen. We moesten in deze baan door middel van teamwork de stroom van een fictieve stad herstellen. Uiteraard waren we ontzettend snel! We zijn de snelste van de dag gebleken, dat de andere groepen kinderen waren en een dames vrijgezellenfeest doet er niet toe. Het was superleuk en we waren dan ook lekker moe daarna.

We hebben nog even genoten van de plaatselijke natuur met een wandeling. Ook in een enkele boom geklommen voor een prachtig uitzicht. En toen uiteindelijk de stad in voor sushi bij de ouders van Yu. Het was verschrikkelijk lekker, als jullie ooit in Utrecht zijn is het een aanrader! We genoten volle teugen en zijn voldaan terug gereden. In het huisje gingen we nog even dobbelen en kaarten om de laatste avond toch af te maken, maar toch moest aan dit weekend ook een einde komen.

Het was de volgende ochtend ontbijten, inpakken en wegwezen. Maar terugkijkend op dit weekend moet ik zeggen; het was super!

Achter de schermen: L u s t r u m C i e

Tekst door: Roosje Ruis

We zien haar al een tijdje druk in de weer in bij Mens, met posters ontwerpen, drukke brainstorms en vergaderingen: LustrumCie voorzitter Lynn-Jade. Wat moet er nog geregeld worden en hoe gaat het er aan toe bij de organisatie van het Menslustrum dat voor de deur staat?

Een erg drukke tijd lijkt het, zo in de laatste maanden voor het Lustrum. Hoe kijk jij er tegenaan?

Ik kijk er naar uit. We hebben zo veel voorbereiding getroffen dat ik vind dat het nu eindelijk moet gebeuren. Ik ben heel benieuwd. Sommige weken zijn best wel hectisch geweest, voornamelijk met gala had ik daar last van. Nu is het druk met de promotie, alles moet op tijd af. Maar op dit moment gaat het heel goed, er is heel veel al gedaan en af. Hiervoor was het wel soms heel veel stressen.

Het thema is 3Dimensies. Wie heeft het thema bedacht?

Nou, eigenlijk... Ik!

We hebben gebrainstormd met het bestuur en we wilden iets met Mens erin. Het was heel moeilijk, en hadden uiteindelijk 2 thema's. Die waren nog niet zo heel goed en de meningen daarover waren verdeeld. Uiteindelijk ben ik nog even verder gaan zoeken en toen kwam ik op internet dimensions tegen. Daarin zit dus ook mens en de 3 staat voor het derde lustrum van Mens. Dat is het toen geworden.

Hoe is de Lustrumcommissie georganiseerd?

Er zijn subcommissies, met ieder een voorzitter. Deze commissies zijn, promotie & media, studie, sport, feest, levend spel, workshop, kleine activiteiten. De subcommissie alumni is weggefallen. We doen geen speciale activiteit meer voor alumni, maar focussen bij het gala op alumni. Er zitten alumni in de subcommissie zelf, en we hebben een nieuwe facebookpagina voor alumni gemaakt. Ikzelf ben voorzitter van de gehele commissie dus houdt het

overzicht over alle subcommissie, en voorzitter van de galacommissie en doe samen met Kiki het voorzitterschap van promotie & media.

Waarom heb jij de taak als Lustrumvoorzitter gekregen vanuit het bestuur?

Omdat ik het erg leuk vind om activiteiten te organiseren die mensen nog lang zullen bijblijven. Het is een erg mooi lustrum: 15 jaar, een mooi getal. Dit is een uitgelezen kans om oud leden, docenten en huidige leden bij elkaar te brengen. Ik kan hier mijn creativiteit gebruiken om er iets moois van te maken. Verder dacht ik van mezelf wel dat ik het aan zou kunnen om het overzicht te behouden over alle te organiseren activiteiten.

Is het te combineren dat jij nu opeens naast Lustrumvoorzitter ook voorzitter van het gehele Mensbestuur bent geworden?

Het is pittiger dan het eerste halfjaar. Dat komt niet zo zeer omdat ik voorzitter ben, maar omdat alles nu in teken van lustrum staat. Alle belangrijke hoofdtaken van het bestuur moeten in dit tweede halfjaar gerealiseerd worden. Gelukkig gaat de hele lustrumorganisatie voorspoedig momenteel. Er zijn alleen nog de laatste dingen te regelen voor de promotie. De activiteiten staan vast en het moet alleen nog echt gebeuren! Het programma is af!

Het programma is te vinden in deze Anthropos. Wat mogen we echt niet missen?

Het openingsgala vooral. Maar eigenlijk kun je niks missen, alles is heel leuk!

De stage van Annelinde

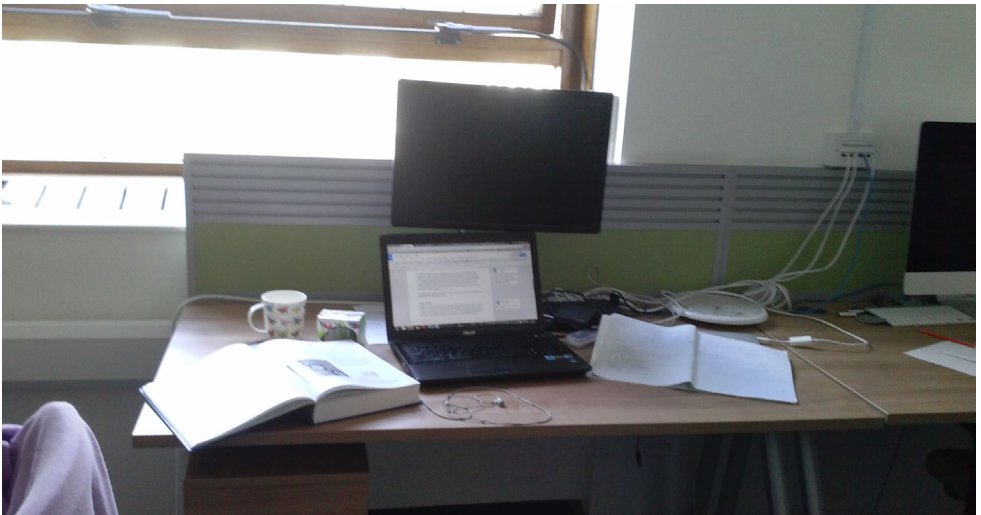
Tekst door: Annelinde Buikema

Vanaf half juni loop ik stage bij de Translational Imaging Group van het University College London (UCL). Ja, het heeft eigenlijk nog heel veel meer namen, maar die bespaar ik jullie. Het is een grote groep en de variëteit in onderzoek is echt enorm. Ik ben aan mijn stage gekomen via Sjoerd Vos (een alumnus) die ik tijdens mijn eerste bestuursjaar op het alumni-etentje had gezien. Ik wilde naar een land waar Engels de moedertaal was (en niet al te ver) en wist dat hij in Londen werkte, dus ik heb hem een mailtje gestuurd of hij wat tips en connecties had. Na een paar maanden over en weer te mailen over mijn interesses en diverse projecten, waar ik met name moest gaan kiezen wat ik echt leuk vond, heb ik uiteindelijk een van zijn eigen projecten gekozen.

Mijn project is een longitudinale vergelijking van connectiviteitsmaten in het breinnetwerk van gezonde en TLE patiënten (epilepsie) op basis van diffusie-MRI data. Waar ik me nog steeds over kan verwonderen is hoe complex (diffusie) MRI is en hoe absurd veel dingen je kan halen uit scandata. Vaak kan dit ook nog eens op heel veel verschillende manieren, dus een “juiste” of

in ieder geval doordachte methode kiezen is best belangrijk. Uiteindelijk kijken we of er na resectie van een deel van het brein (wat deze vorm van epilepsie bij een groot deel van de patiënten verhelpt), enige vorm van herordening van het breinnetwerk is. Dit wordt gekwantificeerd met behulp van de connectiviteitsmaten (dit is gebaseerd op graventheorie) en die geven dan weer in hoeverre het brein bijvoorbeeld verdeeld is in kleinere modules en welke gebieden belangrijke verbindingpunten zijn.

Ik ben nu alweer over de helft (ik ben hier ongeveer 4 maanden) en ik vind het nog steeds een leuk en interessant project. Het is ontzettend leerzaam, vooral op het gebied van diffusie MRI en de methoden om witte stof netwerken te creëren. Ook moest ik scripts gaan schrijven en runnen via een terminal op een Mac (en ik kon niks van dit alles, ik had alleen wat ervaring met Matlab). Soms is het heel erg frustrerend als je twee dagen lang van alles probeert om een error weg te werken en het uiteindelijk een bug schijnt te zijn in de functie die je gebruikt, maar hé, dat hoort er een beetje bij. Primair word ik begeleid door Sjoerd, maar ik heb

ook nog twee andere begeleiders/vraagbaken, één op UCL en één bij het epilepsiecentrum. Alle drie zijn ze super aardig en altijd bereid om even met je mee te denken en je te helpen. Dus dat werkt heel fijn, ook omdat Sjoerd de dingen die ik nodig heb super snel regelt en me geleidelijk het project en de stappen leerde begrijpen. Hierdoor had ik niet het idee volledig in het diepe te worden gegooid, wat ik wel eens anders heb ervaren. Daarnaast zijn ook de andere mensen die er werken heel gezellig (en zorgen soms voor ietwat lange lunchpauzes).

Verder is Londen een hele leuke stad om te verkennen, er is een hoop te zien! Ook ben ik blij dat ik voor een echt Engelstalig land heb gekozen omdat je hier dus ook op straat en in de winkels Engels moet spreken. Ik vind het leuk om te zien dat ik in iets van twee maanden tijd wel beter Engels heb leren spreken en vooral ook dat ik het

beter durf. Hier moet je wel, en dan is oefenen echt het enige om vooruit te gaan! Om mezelf nog wat meer uit te dagen ben ik een tapdans cursus gaan volgen, waarvan ik nooit gedacht had dat ik het zo ontzettend leuk zou vinden. Ik ben nog steeds een semi-falende beginner, maar het geeft wel heel veel mooie momenten. De rest van mijn tijd spendeer ik als toerist op marktjes, in musea, ik ben een paar keer naar pubs geweest en ik ben ook al naar een aantal West End shows geweest (en ik zou er nog heel veel meer willen zien!).

Ik ben blij dat ik dit avontuur heb mogen ervaren, super veel geleerd heb en ontzettend veel leuke dingen heb kunnen doen. Ik ga nog even genieten van mijn laatste weken hier en ik hoop jullie eind oktober weer bij Mens te zien, ik kijk ernaar uit!

Mensation: 80's Fitness

Tekst door: Charlotte van den Brink

80's fitness: strakke pakjes, wild haar, zweetbandjes en harde muziek. Dat omschrijft het Mensation feest nog lang niet.

Het feest begon erg rustig; zowat alleen de AC leden waren aanwezig. Dit werd in de loop van de avond anders naarmate er steeds meer mensen binnen stroomden, waardoor het steeds gezelliger werd. Naarmate de avond vorderde werd er ook steeds meer gedanst en meegezongen met de muziek. Veel mensen hadden zich aan het thema gehouden en ik zelf rolde door de avond op rolschaatsen. Voor degene die geen zweetbandjes hadden waren er kapot geknipte sokken-bandjes aanwezig.

Het was heel gezellig en iedereen had het naar zijn zin. De ruimte was klein maar doordat er niet heel veel mensen waren gekomen was het goed te doen. Het leuke aan dit soort feesten van Mens is dat je iedereen wel kent - misschien alleen van gezicht - wat gelijk een hele gezellige sfeer geeft aan het geheel. Helaas waren er niet veel eerstejaars aanwezig omdat die een deadline hadden voor een verslag. Laten we hopen dat het verslag goed is geworden, nu ze zo een gezellige avond hebben moeten missen! De eerstejaars die wel gekomen waren dansten uitgebreid mee en hadden het ook heel erg naar hun zin.

Ik ben benieuwd wat het AC voor ons in petto heeft met de volgende Mensation. Ik kan niet wachten!

Verhalen uit de Menskamer

Tekst door: Roosje Ruis

Misschien ben je er inmiddels al aan gewend, of heb je het nooit anders gezien, maar voor mij was het een hele verrassing toen ik aan het eind van de zomer weer eens in de Menskamer belandde.

Een nieuw verfje met enkele gouden accenten en een nieuwe inrichting. Een nieuwe tafel – die bij nadere inspectie zelfs een pooltafel bleek! Een houten achterwand achter de bar?! Hoewel de achterwand niet echt van hout was, maar behang met plankenprint, was ik erg onder de indruk van de nieuwe outfit van onze favoriete hang-en studeerplek. Toch wilde ik ook graag wat van anderen horen. Hierbij wat reacties van Mensen die ik sprak in de betreffende ruimte.

Zo was er Bart, die meegeholpen bleek te hebben met het opknappen. Zijn reactie? “Ik vind de pooltafel extreem cool. Extra bedankje voor degene die dat heeft geregeld! En ook mooi geleverd achter de radiator hier.” (N.B. allebei zijn eigen verdienste, bedankt hoor Bart) Toen vertelde hij nog een heel verhaal over andere coole dingen in de kamer en dat de bar ook mooi opgeknapt is (maar dat was in zijn eigen bestuursjaar gebeurd...).

Goed. Op zoek naar een wat serieuze reactie dan. Ariana had eigenlijk niet echt door gehad dat er veel veranderd was: “Alleen de wand is toch veranderd? Oja.. de pooltafel is ook wel vet. Voor de rest is het wel oké.”

Lanette en Sophie waren uitgesprokener over de veranderingen: “Het hout op de muur is wat huiselijker. Hiervoor was het zo’n kamer in de kelder, en nu heeft het wat meer gezelligheid.”

Ook Carmen (Blanken) reageerde positief: “Ruig! (die ‘houten planken’) Dat is dus een compliment hoor. Dat paars van hiervoor was wel een beetje uit; een beetje 2014.” Om zich heen kijkend: “Oja en de pooltafel! Daar maak ik zelf niet echt gebruik van, maar het brengt wel leven in de brouwerij.”

Voornamelijk positieve reacties. Het bestuur had erg zijn best gedaan. Lynn vertelde erg tevreden te zijn met hoe ze het hadden aangepakt. Hoewel ze wel meteen een heel klein wit stukje op het behang ziet: “Kijk dat stukje daar, dat is al lelijk...” Oproep aan alle leden dus: zorg goed voor de kamer, zodat we er nog een tijdje van kunnen genieten.

Introductie weekend

Tekst door: Diede van den Broek

Dit jaar was het eerstejaars weekend iets anders dan normaal. Er werd niet gefietst en geen matjes mee genomen. Dit jaar had de weekendcie, mede vanwege het lustrumjaar, besloten om het weekend wat op te voeren. We moesten weliswaar vanaf de bus nog een kleine drie kwartier lopen voordat we bij het huisje waren, maar het was het zeker waard. De bedden waren goed, de omgeving was mooi en het gezelschap was fantastisch!

Gaande weg werd er uit gepakt en begon iedereen op te leven en gezellig te doen. Het moordspel werd uitgelegd en er was een duidelijke strijd lust te zien bij iedereen. Maar eerst eten. De weekendcie heeft heerlijke wraps gemaakt en iedereen genoot ervan. Na collectief opruimen begon de duisternis te vallen. Toen werd bekend gemaakt dat een Mens weekend niet compleet is zonder levend stratego, in het donker dit keer!

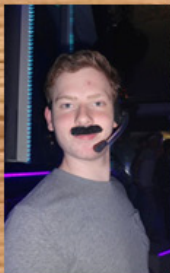
Terwijl het moordspel net actief was geworden gingen we in het donker stratego doen. Om even duidelijk te maken hoeveel we zagen, stel je een kelder voor met een heel klein raampje en geen verlichting, maar dan s' nachts terwijl de maan niet schijnt. Iedereen voelde de sfeer. Omdat ik niemand vertrouwde ging ik alleen op pad, als lage verkenner, om de vlag te vinden of mijn moordspel doelwit van kant te maken. Na enige schrik momenten voor de tegenpartij kwam ik erachter dat we een kwartier geleden ongeveer de vlag al hadden veroverd. Ondanks het plezier werkte

stratego in het donker toch niet, en dus gingen we weer naar binnen. Uiteraard werd de avond weer ouderwets gezellig zoals altijd de avonden zijn op de weekenden, vuurtje, biertje, weerwolfje en meer internetloze gezelligheid (moeten we vaker doen zoiets).

De volgende dag sliepen we zelf wat uit en na een rustige ochtend gingen we de gehele dag spelletjes doen. Van een speurtocht op zoek naar foto's in het bos tot spijkerpoepen op een grasveld, het was weer heerlijk vermaak. De barbecue ging in de avond aan en er werd ondertussen gefrisbeed en bier gedronken tot het volledig donker was, toen stopte het frisbeeën. De tweede avond rond het vuur stond in het taken van raadsels en telspelletjes. In beide was ik onbewust best goed maar als ik nadacht volgde ik het allemaal niet meer. Toen het vuur langzaam het einde van de avond inluidde, voelde ik nattigheid. Poep, helemaal vergeten dat we dat spel ook nog deden. Ik was van kant gemaakt, wel met enige trots dat ik dit keer wel zelf ook iemand van kant heb gemaakt en niet als allereerste de pijp uit ging. Terwijl de diehards ook deze avond weer doorgingen, ging ik lekker mijn bedje in.

De zondag ochtend was het opruimen, ons verbazen over wat onze burens hadden gedaan en daarna weer wegwezen. Een voorspoedige terugreis later was ik weer thuis. Het was een geslaagd weekend geweest!

MENS in Beeld

VU Boekhandel | Amsterdam

Wil jij hier adverteren?
Neem contact op via mens-vu.nl!

